

Tandartsen en orthodontisten niet altijd kies

Column, in april 2010 gepubliceerd op mijn toenmalige weblog

Het is in de nazomer van 2007. Op een zonnige ochtend staat het tweede bezoek gepland aan mijn nieuwe 'dorpstandarts', de heer Bleecker. Ik heb het niet zo op deze mondhygiënist. Kortgeleden had ik een tandarts bij wie ik nooit iets had, en dat was een beste kerel. Vorig jaar ben ik verhuisd en sindsdien sta ik als klant geregistreerd bij deze net afgestuurde tandarts van het type studentenkorpsbal, die overal spoken ziet: hier een kiesje trekken (op dreigende toon: 'Daar ga je last van krijgen!'), even die vier gaatjes vullen (mijn eerste ooit), en... oh ja, zal ik ook je tanden nog even bleken, dat is toch veel mooier? 'Jij rookt zeker hè?' Rookte jij maar, denkt mijn slechtste ik, want waar rook is is vuur. Je mag dan wel Bleecker heten, maar dat gebleek doe je maar lekker bij je vrouw of je tante. Ook voor mij is dat een stuk goedkoper. Een bleekproces van A tot Z kost namelijk tussen de 100 en 300 euro – bij Bleecker uiteraard 300 – en het resultaat oogt haast net zo onnatuurlijk als een skiënde ijsbeer in de zandduinen van de Sahara. Dat hebben de Colgate-reclames me wel geleerd.

Terwijl ik de indringende geuren van de tandartspraktijk opsnuif en hinderlijk afgeleid wordt door een oude, amateuristische assistente die mijn mond tot bloedens toe weet te bewerken alleen maar om de plak te verwijderen, besluit ik – bedwelmd door een raar soort tandartsroes – na gedane zaken toch maar een vervolgspraak te maken om mijn verstandskies te laten trekken. Ook moet ik bij de receptie nog een nieuwe afspraak maken voor een boorbeurt. Die ochtend was ik gekomen voor één afspraak. Nu ga ik er dus met twee weer naar huis. En het hoofddoel van dit bezoek was daarentegen om van dit soort afsprakkjes voorlopig weer verlost te zijn.

Tandarts Bleecker heb ik die ene verstandskies nooit laten trekken. Dat bleek een goede beslissing... Niet alleen kost zo'n behandeling een beste hap eigen bijdrage, het bleek later ook nog eens overbodig te zijn: in de jaren die sindsdien verstreken, heb ik van die kies nog nooit last gehad.

Niet alleen tandartsen kunnen obscure wezens zijn, ook orthodontisten blijken niet altijd kies. Vroeger zei zo'n tandenrechtzetter tijdens een controlebeurt tegen mij, ik was toen 12, dat mijn tanden al veel rechter stonden dan een paar maanden daarvoor. Toen ik repliceerde dat ik de beugel al drie maanden niet had ingehad, het was zo'n klikding, zei hij: 'En toch staan ze een stuk rechter'. Verbaasde blikken bij mijn ouders, die de poen moesten inbrengen, en – voor zover een 12-jarige verbaasd kan zijn – ook bij mezelf. Tsjaja..., na vijf minuten stonden we alweer buiten. Mijn ouders 100 gulden lichter; ik een illusie armer.

Waarom lijken of zijn sommige tandartsen en orthodontisten zo inhalig? Volgens mij willen ze zo snel mogelijk hun dure apparatuur afkopen en hun studieschuld aflossen. Wat mij betreft is het hoog tijd om deze beroepsgroep eens grondig aan de tand te voelen in een undercoveronderzoek, want ze maken misbruik van de gaten in het systeem.